Mihail Bocuceava, savant sovietic

de **VLADIMIR TREGUBOV**

In țara socialismului, în anii care s'au scurs dela Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, au crescut numeroși intelectuali strâns legați de popor și ieșiți din popor.

Mihail Bocuceava, tânărul savant sovietic despre care se va vorbi mai jos, s'a născut în timpul Marei Revoluții Socialiste din Octombrie. El s'a născut în familia unui țăran georgian sărac, în micul sat Abașe, situat aproape de țărmul Mării Negre. Părinții lui nu știau carte. Bocuceava a avut cinci copii: trei fii și două fiice. Inainte de Revoluție, familia a trăit în permanentă mizerie. Micul petec de pământ situat pe povârnișul unui deal aducea o recoltă sărăcăcioasă de porumb. Aproape în fiecare an, toamna și iarna, Bocuceava pleca la Suhumi sau la Batumi ca să mai câștige câțiva gologani, desărcând vapoare și șlepuri.

Chiar din primii ani ai puterii sovietice în satul Abașe s'au deschis școli. Cei cinci copii ai lui Bocuceava au primit manuale în limba maternă (georgiană) și au început să învețe.

Când Mihail Bocuceava, mezinul familiei, a împlinit 14 ani, a murit tatăl. Dar, pe vremea aceea, în satul Abașa se înființase un colhoz și gospodăria colectivă a țăranilor a sprijinit familia lui Bocuceava în nevoie.

Odată cu statornicirea puterii sovietice, Georgia socialistă, cu ajutorul celorlalte popoare care locuesc în U.R.S.S., a început să se transforme într'un ținut dintre cele mai bogate. Incă depe băncile școalei, Bocuceava a hotărît să devină un transformator al naturii țării lui natale. Era atras de știința agronomică creatoare care, urmând învățăturile marelui Miciurin, nu așteaptă favoruri dela natură, ci și le ia singură.

După ce a absolvit școala din sat, Mihail Bocuceava a fost trimis de colhoz la Tbilisi ca să se înscrie la cursurile pregătitoare pentru școala superioară.

Statul socialist a luat asupra sa grija tânărului. El a asigurat fiului de țăran bursă și cămin. Mihail Bocuceava a reușit la examenul de admitere la Universitatea din Tbilisi, facultatea de agronomie. Acolo el a primit din nou bursă de Stat, s'a bucurat de bogăția bibliotecii universitare, de utilajul laboratoarelor. Incepând din anul al doilea, Bocuceava s'a înscris într'un cerc științific studențesc. Curând, tânărul cercetător a scris prima sa lucrare în domeniul culturii ceaiului. De atunci, de peste zece ani, Bocuceava se ocupă de agrotehnica și de folosirea industrială a uneia dintre cele mai importante culturi ale Sudului sovietic, ceaiul, introdus în Georgia după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Au rămas în urmă primii pași timizi dela Institutul de biochimie din Moscova, sub conducerea marilor savanți sovietici, academicienii A. Bah și A. Oparin, terminarea aspiranturii și, în sfârșit, susținerea tezei de doctorat.

Astăzi, M. Bocuceava este autor a 50 de lucrări, strâns legate de problemele mai importante ale biochimiei ceaiului. Mihail Bocuceava desvăluie unul după altul „secretele" proceselor chimice care stau la baza transformării frunzei verzi de ceai în ceaiul negru, băutură aromată și gustoasă pe care o consumă milioane de oameni.

Ca orice savant, M. Bocuceava nu se închide între zidurile laboratorului său. El este un oaspe des pe ogoarele colhozurilor, pe plantațiile de ceai, la fabricile în care se prelucrează frunza verde de ceai. El este unul din numeroșii savanți sovietici care ajută pe colhoznici și agronomi să împingă cu curaj, în mod miciurinist cultura ceaiului cât mai departe spre Nord. In U.R.S.S., ceaiul nu crește numai în Georgia, dar și în ținutul Krasnodar, în Azerbaidjan, în Ucraina și în regiunea transcarpatică sovietică.

Doctorul în științe biologice M. Bocuceava se află în fruntea unei comisii care are sarcina să organizeze și să unifice eforturile savanților sovietici îndreptate spre obținerea unor noi varietăți de ceai rezistente la frig și spre elaborarea tehnologiei prelucrării ceaiului. Una dintre cele mai importante probleme care stau în fața comisiunii este introducerea ceaiului pe imensele masive până acum secetoase din Crimeea de Nord. Aceste teritorii vor primi în curând apă din belșug dela canalul din Crimeea de Nord, una din marile construcții care fac parte din complexul de transformare a naturii din U.R.S.S.

Ca orice om de știință sovietic, M. Bocuceava rezolvă orice problemă, sprijinindu-se pe ajutorul colegilor săi. Printre tovarășii credincioși ai lui Bocuceava în domeniul cercetărilor științifice este soția lui, Tatiana, colaboratoare științifică la Institutul de biochimie „Bah".

Tânărul savant trăește cu gândurile și sentimentele poporului său. In zilele când oamenii sovietici își pun semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, care cere încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri, M. Bocuceava conduce o comisie de sprijinire a Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii. Această comisie a fost creată la Institutul de biochimie „Bah". Toate năzuințele creatoare ale savantului sunt îndreptate spre rezolvarea problemelor celor mai pașnice ale biochimiei, pusă în slujba și în folosul poporului. Biografia lui M. Bocuceava este o pagină din viața oamenilor sovietici crescuți de revoluția socialistă, educați de ea în spiritul umanitarismului și al ideilor păcii, care își iubesc profund patria și sunt gata să-i dăruiască toate forțele, cunoștințele și experiența lor.

Să terminăm povestirea despre Mihail Bocuceava cu propriile lui cuvinte: „Sunt unul din milioanele de oameni sovietici cărora Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, puterea sovietică și Partidul Comunist le-au deschis drumul spre o viață luminoasă și spre știință".

Imperialiștii intensifică pregătirile pentru crearea blocului țărilor Mediteranei și Orientului Apropiat

ROMA, 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul AVANTI scrie că paralel cu presiunea exercitată asupra țărilor pactului Atlanticului de Nord în scopul încadrării în acest pact a Greciei și Turciei, diplomația americană intensifică la Ankara și la Cairo pregătirile pentru crearea blocului țărilor Mediteranei și Orientului Apropiat. Rezultatele mai multor conferințe secrete ale reprezentanților americani, turci și egipteni, precum și rezultatele tratativelor cu secretarul general al Ligii țărilor arabe, Azzam-Pașa, arată că americanii sunt gata să sprijine pretenția Egiptului de a asigura conducerea politică a lumii arabe. In schimbul acestui sprijin, guvernanții egipteni au acceptat să cedeze Turciei rolul de conducător al blocului țărilor din Orientul Apropiat, înjghebat de americani. La baza acestui acord americano-egiptean va sta tratatul de prietenie, comerț și navigație dintre Egipt și Turcia.

După ce aceste acorduri vor fi încheiate, americanii vor propune ca fiecare țară participantă la viitorul bloc să încheie cu USA câte un acord bipartit. Fiecare din aceste acorduri va fi însoțit de un proces-verbal secret în care țările respective își vor asuma obligații în caz de războI. Principalele puncte ale acordurilor vor cuprinde chestiunea Dardanelelor și a Canalului de Suez.

Cedând cererilor țărilor arabe, americanii au promis că Israelul nu va intra în acest bloc militar. Chestiunea Israelului va fi examinată după crearea sistemului susmenționat de acorduri.

GUVERNUL IRANIAN A HOTĂRÎT EXPULZAREA TEHNICIENILOR BRITANICI DELA ABADAN

TEHERAN, 26 (Agerpres). — Agenția REUTER anunță că guvernul iranian a hotărît să expulzeze pe cei 350 tehnicieni britanici dela rafinăria petroliferă din Abadan. Premierul Mossadik a declarat că această hotărîre a fost luată, deoarece englezii sabotau instalațiile petrolifere. Tehnicienii britanici urmează să fie înlocuiți cu „alți tehnicieni străini".

Este semnificativ faptul că ministerul de externe al Angliei s'a adresat departamentului de stat al USA cerându-i să ia toate măsurile pentruca hotărîrea de expulzare a personalului britanic să nu fie pusă în aplicare.

Țăranii italieni din provincia Roma ocupă pământurile moșierești lăsate în paragină

Trei țărani uciși de poliția guvernului De Gasperi

ROMA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 și 24 Septembrie, aproximativ 5000 țărani din provincia Roma au ocupat pământurile moșierești lăsate în paragină, situate la Sud și la Nord de orașul Roma.

Țăranii din aceste regiuni cer exproprierea a 30.000 ha. pământ aparținând câtorva familii de aristocrați din Roma și ca exproprierea să fie efectuată în conformitate cu legea agrară votată de Parlament la propunerea guvernului, dar pe care însuși guvernul nu vrea s'o pună în aplicare.

De două zile, țăranii care au ocupat pământurile moșierești, opun o rezistență dârză detașamentelor de poliție trimise spre a-i alunga de acolo. Ei au și început să are.

Zeci dintre acești țărani au fost arestați și aruncați în închisori. Cu toate acestea, marea masă a țăranilor continuă să stăpânească pământurile ocupate.

In noaptea de 24 spre 25 Septembrie, printr'un atac mișelesc din spate au fost omorîți trei țărani care au luptat pentru drepturile țăranilor de a lucra pământurile din regiunea Volterra (provincia Pisa) lăsate în paragină de prinții Corsini.

Criza amenință grav țărănimea elvețiană

GENEVA, 26 (Agerpres). — TELEPRESS transmite:

O gravă criză economică amenință aproape 1.000.000 de țărani elvețieni, adică peste 22% din numărul total al populației elvețiene. Țăranii săraci și mijlocași sunt copleșiți de mari datorii ipotecare și de concurența crescândă a produselor străine, favorizată de planul Marshall și de Uniunea europeană de plăți.

Chiar și ziarul burghez JOURNAL DE GENEVE scrie: „Situația în agricultură este îngrijorătoare. Ne amenință o criză adevărată. Va fi necesar să se adapteze prețurile de producție la cele de consum".

Scăderea prețurilor plătite țăranilor pentru produsele lor ar provoca mari greutăți populației din regiunile alpine. Țăranii muncitori critică organizațiile oficiale și încep să formeze organizații proprii. Partidul muncitoresc sprijină cererea îndreptățită a țăranilor de a se mări prețurile plătite țăranilor pentru produsele lor și în special pentru lapte și produse lactate, fără însă a se mări prețurile pentru consumatori.

MUNCITORII ȘOMERI DIN ȚĂRILE CAPITALISTE SILIȚI SĂ EMIGREZE ÎN AUSTRALIA

GENEVA, 26 (Agerpres). — Muncitorii din țările capitaliste care nu găsesc de lucru în țările lor sunt siliți să plece peste hotare ca să-și câștige existența.

Săptămânalul londonez ILLUSTRATED a publicat recent un articol referitor la emigrarea muncitorilor englezi în Australia, Noua Zeelandă și țările Americii Latine.

Guvernul De Gasperi a semnat un acord cu guvernul dela Canberra în legătură cu emigrarea muncitorilor italieni-șomeri în Australia.

Pe de altă parte, publicația din Geneva a Organizației Internaționale a Muncii (OIT) — care este dependentă de cercurile conducătoare din Occident — anunță că OIT a elaborat un plan pe cinci ani pentru emigrarea a 1.700.000 vest-europeni „în țările unde este nevoie de brațe de muncă".

David A. Morse, directorul general al Biroului Internațional al Muncii (secretariatul permanent al OIT cu sediul la Geneva) a făcut recent declarații la New-York în legătură cu noul plan de emigrare.

EVENIMENTELE DIN COREEA

PHENIAN 26 (Agerpres). — TASS transmite:

In comunicatul din 26 Septembrie al Inaltului Comandament al Armatei Populare a RPD Coreene se anunță că, pe toate fronturile, unitățile Armatei Populare Coreene, luptând în strânsă colaborare cu detașamentele de voluntari chinezi, resping atacurile înverșunate ale intervenționiștilor americano-englezi și ale trupelor lisinmaniste.

In urma atacurilor deslănțuite între 25 August și 25 Septembrie, unitățile trupelor intervenționiste — diviziile americane a 1-a mecanizată, a 2-a, a 3-a, a 7-a și a 25-a de infanterie și divizia 1-a de infanterie marină, precum și diviziile 1-a, a 2-a, a 5-a, a 6-a, a 7-a, a 8-a și a 11-a lisinmaniste, au suferit grele pierderi, totalizând 60.300 ofițeri și soldați morți, răniți și prizonieri.

Unitățile Armatei Populare Coreene și detașamentele de voluntari chinezi au capturat următoarele trofee: peste 12.000 puști, peste 980 puști automate, 165 mitraliere ușoare, 77 mitraliere grele, 92 tunuri de diferite calibre, 42 instalații de radio și zeci de mii de grenade. Au fost distruse: peste 40 tancuri, peste 200 autovehicule și 157 tunuri de diferite calibre. Au fost scufundate 5 distrugătoare și 13 diferite vase și au fost avariate trei distrugătoare inamice. Au fost doborîte 270 avioane ale inamicului.

La 26 Septembrie, aviația americană a bombardat barbar și a mitraliat cartiere de locuit din Sariwon, Hwanju, Anyak, Sonnim, Nampho și Wonsan. In aceeași zi au fost doborîte 5 avioane ale inamicului.

IN LEGĂTURĂ CU TRATATIVELE DELA KAISUNG

KAISUNG, 26 (Agerpres). — Corespondentul din Kaisung al Agenției CHINA NOUA transmite următoarele:

Partea forțelor O.N.U. folosește noi tactici obstrucționiste pentru a împiedica reluarea imediată a tratativelor de armistițiu.

Potrivit celor două mesaje ale generalului Kim Ir Sen și generalului Peng Teh Huai, adresate generalului Ridgway la 19 și 24 Septembrie, în care se propune reluarea imediată a tratativelor de armistițiu dela Kaisung, ofițerii noștri de legătură au luat de două ori contact cu ofițerii de legătură ai părții adverse — la 24 și 25 Septembrie—pentru a se ajunge la un acord cu privire la timpul și data reluării tratativelor. Partea adversă a persistat totuși în atitudinea sa de evitare a discutării timpului și datei reluării tratativelor, cerând ca în primul rând să fie discutate condițiile pentru reluarea ședințelor.

Intr'un memorandum dinainte pregătit, colonelul Kinney, ofițer de legătură al părții adverse, a ridicat din nou chestiunea schimbării sediului conferinței dela Kaisung. Se știe că tratativele de armistițiu au fost suspendate după ce violările acordului privitor la neutralizarea zonei dela Kaisung din partea forțelor O.N.U. au împiedicat continuarea ședințelor. A cere schimbarea sediului conferinței din aceste motive, face să se nască presupunerea că seria de violări provocatoare săvârșite de către forțele O.N.U. au urmărit tocmai acest scop precis. Niciun om cinstit nu ar putea permite ca asemenea manevre perfide și răuvoitoare să reușească.

In legătură cu asigurarea unor garanții satisfăcătoare ambelor părți pentru desfășurarea nestânjenită a tratativelor de armistițiu pe viitor, generalul Kim Ir Sen și generalul Peng Teh Huai au arătat limpede în mesajele lor adresate lui Ridgway la 19 și 24 Septembrie că cele două părți trebue să discute în prima ședință după reluarea tratativelor chestiunea înființării mecanismului potrivit pentru încheierea unui acord strict cu privire la neutralizarea zonei Kaisung și care să se ocupe de numeroasele incidente nerezolvate provocate de violarea zonei neutre de către forțele O.N.U.

In acest fel, tratativele de armistițiu nu vor mai fi blocate, ajungându-se în același timp la un acord strict, astfel ca tratativele de armistițiu să nu fie supuse obstrucțiilor.

Potrivit unei știri transmise din Tokio la 24 Septembrie de Agenția ASSOCIATED PRESS, chiar și purtătorul de cuvânt al cartierului general al lui Ridgway a declarat: „Este logic ca delegații principali înșiși să se ocupe de chestiunile în legătură cu violările zonei neutre. Este limpede că o chestiune atât de importantă care necesită o examinare atentă, trebue tratată de delegații celor două părți. O astfel de sarcină nu poate fi îndeplinită de unul sau doi ofițeri de legătură. Dece partea forțelor O.N.U. nu lasă rezolvarea acestei chestiuni în sarcina delegațiilor ambelor părți și aruncă întreaga chestiune asupra ofițerilor de legătură, împiedicând astfel reluarea tratativelor de armistițiu?

Popoarele vor trage din toate acestea concluzia că, după ce a provocat întreruperea tratativelor luna trecută, partea forțelor O.N.U. folosește acum noi tactici obstrucționiste pentru a tergiversa tratativele, din motive pe care ea nu îndrăsnește să le desvălue. Acum o lună, guvernul american a dat directive forțelor O.N.U. să recurgă la tactica întreruperii tratativelor pentru a menține tensiunea în Coreea și pentru a înlesni astfel Statelor Unite să-și șantajeze sateliții la conferința dela San Francisco, silindu-i să semneze tratatul de pace dinainte fabricat. Acum ea recurge la o nouă tactică obstrucționistă pentru a intensifica tensiunea în Coreea și pentru a-și pregăti astfel dictatul ei într'o serie de probleme ale Extremului Orient, care vor veni spre examinare în fața viitoarei sesiuni a Adunării Generale O.N.U. ce se va deschide la începutul lunii Noembrie.

Potrivit unei știri transmise din Washington de Agenția FRANCE PRESSE, așa numitele cercuri bine informate dela Washington sunt îngrijorate la gândul că „această sesiune a O.N.U. se va caracteriza prin noi eforturi din partea blocului comunist de a obține admiterea Chinei comuniste la O.N.U.", și că „nu este de așteptat ca puterile asiatice să se alăture Statelor Unite în acțiunea de zădărnicire a acestor eforturi". Cu alte cuvinte, Washingtonul se teme de o „victorie" a „blocului comunist" și este de aceea hotărît să împiedice și să tergiverseze tratativele în Coreea. Aceste așa zise cercuri bine informate, după ce își exprimă îngrijorarea față de aceste probleme, nutresc speranța că chestiunea Chinei nu va fi din nou ridicată la O.N.U., deoarece „nu este deloc sigur că războiul coreean va lua sfârșit până la începutul lunii Noembrie", precum și pentrucă scontează că „politica britanică față de China comunistă va fi modificată în cazul unei victorii a conservatorilor în alegerile generale din Marea Britanie dela 25 Octombrie".

Pornind dela toate aceste premize, departamentul de stat al U.S.A. a exprimat un punct de vedere ciudat, în ce privește armistițiul, într'un articol apărut în ziarul WASHINGTON POST din 19 Septembrie. El susține că ostilitățile au ajuns, practic vorbind, la o stagnare și că, chiar dacă nu s'a ajuns la un armistițiu formal între cele două părți, situația echivalează totuși cu un armistițiu.

Toate tacticile obstrucționiste ale imperialiștilor americani urmărind tergiversarea tratativelor nu vor avea suces. Manevrele lor vor fi zădărnicite.

Chemările Comitetului Național al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez cu prilejul celei de a doua aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze

PEKIN 26 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite:

Chemările publicate de Comitetul național al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez cu prilejul celei de a doua aniversări a proclamării Republicii Populare Chineze, Chemări care trasează poporului chinez sarcinile în lupta pentru desvoltarea continuă a Chinei Noi, pentru întărirea prieteniei de nesdruncinat și a colaborării dintre popoarele chinez și sovietic pentru pace în întreaga lume. Chemările sună astfel: Salut întregului popor chinez care luptă împotriva agresiunii imperialiste, care lichidează exploatarea feudală, care nimicește rămășițele forțelor contrarevoluționare și care construește o Chină Nouă!

Salut forțelor armate terestre, forțelor militare aeriene și forțelor militare navale ale Armatei Populare de Eliberare, trupelor populare, ale securității publice și ale miliției populare!

Salut voluntarilor populari chinezi, care au repurtat mari victorii pe frontul coreean!

Salut oamenilor muncii din serviciile sanitare, din transporturi și medicină, oamenilor muncii feroviari și din telecomunicații, oamenilor muncii din spatele frontului și oamenilor culturii de pe front, care ajută voluntarilor populari chinezi!

Salut tovarășilor răniți în lupta împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei!

Glorie eternă celor căzuți în lupta împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei!

Salut Guvernului Sovietic și poporului sovietic, marele nostru aliat și bastionul păcii și democrației în întreaga lume!

Trăiască marea prietenie de nesdruncinat între China și Uniunea Sovietică!

Comitetul național al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez salută eroica Armată Populară Coreeană și poporul coreean, eroica Armată Populară Vietnameză și poporul vietnamez, poporul japonez care luptă pentru independență, democrație și pace, popoarele Asiei care luptă împotriva agresiunii imperialiste, precum și popoarele țărilor frățești de democrație populară din Europa Centrală și de Sud-Est.

Trăiască prietenia dintre popoarele Statelor Unite, Angliei, Franței, Italiei și ale celorlalte țări și poporul chinez în lupta pentru apărarea păcii! — se spune în Chemări.

Comitetul chiamă poporul chinez să lupte împotriva ocupației Taiwanului de către imperialiștii americani, împotriva invaziei americane în Coreea, împotriva tratatului de pace ilegal cu Japonia al imperialiștilor americano-englezi, împotriva continuării ocupației și înarmării Japoniei de către imperialiștii americani. Comitetul chiamă poporul chinez să intensifice lupta împotriva agresiunii americane și pentru ajutorarea Coreei în vederea nimicirii agresorilor americani.

Comitetul național al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez se adresează diferitelor pături ale poporului chinez trasând sarcini concrete muncitorilor, țăranilor, funcționarilor din instituțiile de stat, oamenilor de știință, inginerilor, tehnicienilor, activiștilor pe tărâmul medicinei și învățământului, industriașilor și comercianților. Comitetul chiamă pe muncitori să intensifice întrecerea patriotică în muncă, să întărească unitatea între muncitorii manuali și muncitorii intelectuali, să mărească producția și să ridice calitatea ei, să lărgească mișcarea patriotică pentru sporirea producției agricole, să îmbunătățească agrotehnica, să lupte pentru avântul continuu al agriculturii. Comitetul chiamă partidele democratice și organizațiile populare să lupte pentru întărirea frontului național democratic unit și pentru înfăptuirea deplină a programului comun. Toate naționalitățile din țară trebue să se unească și să lupte pentru desvoltarea vieții politice, economice și culturale, să lupte în comun împotriva agresiunii imperialiste, pentru construirea unei mari patrii independente și unite. Chemările cuprind urări în cinstea solidarității dintre poporul chinez, popoarele Asiei și popoarele întregii lumi.

Trăiască generalissimul Stalin, conducătorul și învățătorul popoarelor din întreaga lume!

Trăiască marea Republică Populară Chineză!

Trăiască Partidul Comunist Chinez!

Trăiască președintele Mao Țe Dun, marele conducător al poporului chinez!

Regimul titoist în totală descompunere

Situația îngrozitoare a tineretului din Iugoslavia

VIENA, 26 (Agerpres). — Revista reacționară austriacă DIE ZUKUNFT publică un articol în legătură cu situația din Iugoslavia.

„Oamenii lui Tito — scrie ziarul luptă pur și simplu pentru a se menține la putere și recurg în acest scop la orice fel de mijloace. Singurul lor țel este să nu piardă puterea de stat. Nimeni nu trebue să-și facă iluzii în ce privește situația din țară. Deși titoiștii au în mâini întregul aparat de stat, în țară există o puternică opoziție a marii majorități a poporului. Tito și oamenii săi au distrus toate legăturile cu Moscova. Nu aceiași este situația la vechii comuniști și la marea masă a tineretului comunist.

Oricine are ocazia să stea de vorbă cu membri ai partidului lui Tito își dă seama că moralul lor este scăzut, că și-au pierdut idealul și credința. Ei îi urmează tăcuți pe conducătorii lor, pentrucă nu pot face altceva.

Intreaga țară trăește de doi ani într'o încordare nervoasă și psihoză de război. Regimul din Iugoslavia se află din punct de vedere economic și social într'o totală descompunere" — scrie revista în încheiere.

★

BUDAPESTA, 26 (Agerpres). — Sub titlul „Grija titoistă pentru copii", ziarul SZABAD IFJUSAG publică următorul articol:

„Titoiștii au creat o situație atât de îngrozitoare tineretului încât cete întregi de copii pe jumătate goi și flămânzi vagabondează și cerșesc pe străzile orașelor și satelor iugoslave. Dacă vreunul dintre acești copii e prins de polițiștii fasciști, este dus în așa numitele „lagăre de corecție" care, după cum recunoaște ziarul titoist BORBA, nu sunt altceva decât lagăre disciplinare de muncă forțată. Copiii trăesc sub o permanentă teroare, bătaia, carcera și tot felul de pedepse umilitoare fiind „metodele de educație" folosite de titoiști. In aceste lagăre bântuie epidemii îngrozitoare: mii de copii și-au pierdut vederea în ultimul timp din cauza trahomei.

O altă formă a „grijei" titoiste este punerea acestor copii sub „tutela" capitaliștilor și chiaburilor, care îi exploatează în modul cel mai crunt. In prezent, peste 453.000 copii muncesc din greu la exploatatorii titoiști dela orașe și sate".

★

BELGRAD, 26 (Agerpres). — După cum s'a anunțat recent, autoritățile titoiste au desființat bursele elevilor școlilor medii și profesionale. De asemenea au fost desființate bursele studenților cu excepția acelor studenți care sunt agenți ai UDB sau fii de funcționari titoiști.

Sub pretextul că n'au destuie clădiri, învățători, mobilier, etc., autoritățile titoiste au închis anul acesta sute de școli elementare, răpind astfel unui mare număr de copii de țărani muncitori posibilitatea de a învăța. Autoritățile fasciste au luat în prezent măsuri în vederea închiderii unei serii de școli medii și profesionale din întreaga țară. Potrivit datelor oficiale, numai pe teritoriul Croației au fost desființate până în prezent patru institute tehnice (la Zagreb, Split, Zadru și Dubrovnik), două școli tehnice (la Cresuievaț) și trei școli sanitare.

„Mathew Ridgway — general-călău"

de VADIM KOJEVNIKOV

MOSCOVA, 26 (Agerpres). — Ziarul LITERATURNAIA GAZETA publică sub semnătura lui Vadim Kojevnikov un articol intitulat „Mathew Ridgway — general-călău".

Când din ordinul lui Truman, în locul lui McArthur a fost numit Mathew Ridgway în funcția de călău principal al poporului coreean, ziarele americane au primit o comandă urgentă: de a-l prezenta pe Ridgway sub cele mai atrăgătoare aspecte.

Era necesar, în primul rând, ca Ridgway să fie caracterizat ca un comandant de oști — nu degeaba poartă el pe umeri epoleți de general, iar pe piept un ordin argentinian decernat de dictatorul fascist Peron. Era de asemenea de dorit să fie descrise trăsăturile originale ale „geniului" său militar, întrucât fiecăruia îi era limpede că acest general e departe de a fi un prost: aflându-se aproape întreaga sa viață în serviciul militar, se pricepea totdeauna să rămână cât mai departe de linia frontului. Era de asemenea de dorit să se dea de înțeles cititorului — firește într'un mod foarte subtil — că Ridgway nu seamănă cu McArthur. Totodată era, fără îndoială, necesar ca McArthur să nu fie prea mult defăimat, ca să nu aibă de suferit onoarea uniformei americane.

Trebue să se spună deschis: Presa americană a reușit să desgroape ceva material pentru a face reclamă noului general-călău.

Când tatăl lui Mathew Ridgway, Thomas Ridgway, era un bătrân cărunt, indiferent față de orice pe lume, exceptând grișul cu lapte aromat cu coajă de portocale, — oridecâteori în prezența lui se pronunța cuvântul China, el începea să spumege de furie, să dea din mâini și să strige cu glasul lui răgușit:

H-e-k! Un cap. H-e-k! Al doilea. H-e-k! Al treilea.

Fapt este că tatăl lui Ridgway a participat la timpul său la reprimarea răscoalei boxerilor din China. Amintirile despre atrocitățile săvârșite împotriva poporului chinez au fost cele mai scumpe amintiri din viața sa. Educându-și fiul, el nu mai contenea să-l povestească despre avantagiile reprimării nepedepsite a populației pașnice neînarmate, despre toate mijloacele de îmbogățire accesibile ofițerului într'o expediție de pedepsire. Și tânărul Mat creștea, visând să pășească odată și-odată pe urmele tăticului său...

După cum relatează revista TIME, „în mod neoficial Mathew Ridgway și-a început cariera militară cu 45 ani în urmă, când stătea la ușa casei sale din apropierea fortului Walla-Walla (statul Washington), oprind pe trecători cu strigăte de sentinelă".

In 1917 Ridgway a primit gradul de locotenent. In acea perioadă el a devenit ceva mai deștept, a încetat să se mai joace de-a soldații și și-a concentrat toate aptitudinile și energia pentru a evita contactul cu orice inamic la o distanță mai mică de 10.000 km. Este foarte firesc că despre Ridgway, după cum se exprimă delicat presa americană, „s'a creat impresia că ar fi un om de stat major". In ceeace îl privește, el nu ar face nicio obiecție dacă această reputație i-ar rămâne pe toată viața. Dar împrejurările au luat o astfel de întorsătură încât el a fost totuși nevoit să părăsească Statele Unite și în 1942 a nimerit pe front.

In ciuda tuturor eforturilor presei americane, care a început să caute „faptele de arme" ale lui Ridgway, numai un corespondent al revistei TIME a avut noroc în această privință și a descris astfel unul din actele sale de eroism:

„După ce unul din cei mai buni ofițeri a debarcat în Normandia, înfruntând uriașe greutăți, Ridgway l-a chemat la el. Foarte mâgulit, ofițerul aștepta să fie felicitat. Observând însă că ofițerul e fără cască, Ridgway a început să urle cât îl ținea gura: „La dracu, unde ți-e uniforma?".

E lesne de înțeles că în cazul de față Ridgway a dat dovadă de prezență de spirit, care nu este proprie multor generali americani în condițiile frontului.

După război, anunță același corespondent Ridgway, „a devenit din nou diplomat militar, în calitate de reprezentant american la Comitetul militar de stat major al O.N.U., precum și în calitate de președinte al Comitetului interamerican de apărare dela Washington".

Aflăm apoi că „în afara serviciului, lui Ridgway îi place să se distreze și că se pricepe foarte bine să pregătească cocktailuri tari". Când a fost numit în locul răposatului general Walter, „pregătirile lui au fost de scurtă durată. Ridgway dispune de liste în care sunt trecute aproximativ 20 valize și cufere, precum și de lista generală a întregii îmbrăcăminți, mobile și a tot ce îi aparține"...

Și așa, Mathew Ridgway a devenit în Decembrie 1950 comandantul armatei a 8-a americane în Coreea.

Acest „flăcău" — cum îi spun americanii — în vârstă de 56 ani, cu buzele supte și uscate, cu nasul acvilin și cu ochii stinși și urduroși, care pe deasupra mai suferă și de indigestie, a pus piciorul pe pământul coreean cu un uriaș pachet sanitar individual în spinare și având prinse la piept două grenade.

Revista TIME relatează că toate acestea aveau loc când în armata americană „se extindea ca o molimă dorința de a arunca totul și de a o lua la sănătoasa înspre Sud".

Numit în funcțiunea de călău, Ridgway a propus armatei sale în retragere tactica de călău. Din ordinul lui, americanii distrugeau în urma lor tot ce era viu. „Soldații trebue să omoare, spunea Ridgway. Numai pentru aceasta am venit aici". El a ordonat tanchiștilor să treacă cu tancurile peste femeile și copiii adunați într'un lagăr înconjurat cu baraje de sârmă ghimpată. El organiza „perdele de napalm", în care piereau mii de locuitori pașnici ai Coreei. Toate acestea se numeau — după cum le-a botezat însuși Ridgway — „operația-asasin". Și acest călău, săvârșindu-și opera sa infamă, „se culca în fiecare seară, anunțau ziarele americane, indiferent de împrejurări, la orele 9 și se scula la 6".

Creând un mit despre Ridgway — comandant de oști, în timp ce el este pur și simplu un călău, gangsterii condeiului citau unele „aforisme" militare de-ale lui, ca de pildă, „ideea" profundă a lui Ridgway despre război: „Războiul se aseamănă cu un match de football"; formula strategică a lui Ridgway: „Teritoriul și bunurile imobile sunt lucruri trecătoare"; și deviza lui Ridgway: „In Coreea nu-mi place, dar, totodată nu aș vrea să plec de aci mâncând bătaie".

Ridgway raporta la Washington nu despre victoriile repurtate pe front, ci despre numărul locuitorilor pașnici coreeni uciși, despre orașele și satele date pradă flăcărilor, și amănuntele acestea plăceau la Washington, lumea era acolo mulțumită — Ridgway a fost numit urmaș al lui McArthur.

In America, McArthur a fost botezat „Cezarul Orientului". Era nevoie să se caute de urgență un titlu pompos și pentru Ridgway. Și s'a găsit: „Rommelul american".

Este lesne de înțeles că Ridgway, fiind el însuși călău, s'a străduit în măsura posibilităților sale să folosească pe frontul coreean tot ce e mai prețios din experiența călăilor hitleriști. El a folosit arma bacteriologică împotriva populației pașnice și grenade cu substanțe toxice împotriva soldaților părții adverse. Din ordinul său s'a trimis un grup de prizonieri de război pe un „vas sanitar" special, unde se făceau cu ei „experiențe" bestiale. Ca și McArthur, Ridgway a început să pozeze în fața fotografilor, stând lângă mormane de cadavre ale locuitorilor pașnici, executați. Intr'un cuvânt, el se străduia în chip și fel să-și justifice mult dorita poreclă de „Rommel american".

Pe când se afla încă în America, Ridgway a înțeles că „greșeala" lui McArthur consta în faptul că acesta se considera „un stăpân mai mare decât Morgan". De aceea Ridgway s'a comportat ca un lacheu servil față de acei care l-au recomandat președintelui și nu s'a băgat ca McArthur cu propuneri proprii la Washington. Ei știa că Wall-Streetul și Morgan îi vor arăta ce și când are de făcut și că i se vor transmite ordine. Iar până una alta, el „își ducea la îndeplinire" cu rigurozitate atribuțiile sale de călău, așa cum cereau superiorii.

Ridgway dădea ordinul: „Nu înainta până când nu ai nimicit pe toți comuniștii". Acest lucru plăcea și acelora cărora le dădea acest ordin. Nu trebuiau să înainteze, nu-și riscau pielea când puteau omorî nepedepsiți oameni, chiar și prunci, denumindu-i „comuniști". Un colonel, aflat în subordinele lui Ridgway, apreciind ordinul comandantului său, s'a exprimat în mod fățiș: „Băieții nu luptă acolo pentru democrație. Ei luptă, deoarece îi conduce comandantul plutonului, iar comandantul plutonului luptă, deoarece așa e ordinul comandantului, și așa mai departe până la conducerea supremă".

Dacă „conducerea supremă" este Wall-Streetul, atunci însuși Ridgway este „un comandant de pluton" supus voinței superiorilor. Domnii bancheri au ordonat, și „comandantul de pluton" Ridgway a anunțat „atenuarea restricțiilor introduse de trupele de ocupație" și a ordonat amnistierea a 160.000 criminali de război japonezi. Dece? „Trebue să se îngădue ca Japonia să se reînarmeze și să-și creeze forțe armate terestre cu un efectiv de 300.000—500.000 soldați și ofițeri" — a declarat Ridgway corespondentului din Tokio al ziarului NEW YORK HERALD TRIBUNE. La propunerea de a se pune capăt operațiunilor militare în Coreea, Ridgway a reacționat: „Vreau un acord blindat".

Militarul cu urechi blegi, care a căpătat în timpul serviciului de mulți ani faima de „general servil" și care a intenționat, după cel de-al doilea război mondial, să-și încheie cariera retrăgându-se într'o căsuță din Fort Mayer, filistinul american, care înainte de a adormi își găsește satisfacția citind listele bunurilor ce îi aparțin și care își păstrează sănătatea jucând zilnic ping-pong, a devenit prin voința stăpânilor săi principalul călău al poporului coreean.

Pentru a-și câștiga simpatia „flăcăilor" săi, el a sosit în Coreea îmbrăcat ca un bufon. Insă soldații văzând uriașul pachet de prim ajutor, pe care Ridgway îl poartă în spinare în permanență, și-au denumit comandantul „clizmă ambulantă". Iar grenadele pe care le poartă cu sine au dat naștere la anecdota că ordonanța lui Ridgway i le curăță în fiecare dimineață cu pastă de dinți, ca să strălucească totdeauna milităreşte. Și oricât ar încerca scribii presei americane să ridice prestigiul militar al lui Ridgway, scrierile lor au făcut ca fizionomia acestui sângeros călău și a acestui odios bufon să fie și mai desgustătoare și respingătoare. In prezent, acest general american, uluit de aparenta sa măreție, se află într'o extremă stare nervoasă. El primește adesea corespondenți, repetă necontenit: „Eu consider, eu cer...", numele lui apare în permanență în coloanele presei burgheze mondiale. Deși primește o remunerație uriașă — remunerație de călău — este extrem de nervos. „Uneori pentru a-și descărca energia fizică, scrie revista TIME, el se urcă pe un deal în apropierea taberei și umblă neliniștit de colo până colo. In legătură cu aceasta, unul din comandanții aflați în subordinele sale a declarat: „E un spectacol îngrozitor!"

Poate că acest comandant se teme că sfârșitul lui Ridgway va fi ca al lui Forestall și nu ca al lui McArthur?!

Intr'adevăr, lui Ridgway îi este foarte greu în Coreea. El a acceptat funcția de călău și trebue spus că s'a distins în această funcție, depășindu-și predecesorii hitleriști. In prezent în fața lui stă o altă sarcină — sub masca tratativelor dela Kaisung, să extindă agresiunea americană din Coreea.

Ridgway îndeplinește cu servilism instrucțiunile primite din partea superiorilor, dar totdeauna el este prins în flagrant delict, lăsând în urma sa probe de necontestat sub formă de napalm care nu s'a aprins și schije de bombe. Comandantul armatei populare coreene și comandantul voluntarilor chinezi demască zilnic metodele fățiș banditești de care face uz Ridgway pentru a zădărnici tratativele. Și deși el a dat ordin subalternului său Van Fleet să folosească tratativele pentru pregătirea unei noi ofensive, istovitoarea neliniște nu-l părăsește.

Ridgway știe că nu-i inteligent. Dar el nu este chiar atât de prost pentru a nu înțelege că guvernul Statelor Unite a acceptat tratativele de încetare a focului, deoarece ocupanții americani au suferit în Coreea o înfrângere militară. El nu este așa de prost încât să nu înțeleagă că cererile milioanelor de oameni din întreaga lume de a se pune capăt războiului în Coreea înfricoșează pe stăpânii lui, care țin minte soarta hitlerilor. Nu degeaba știe el prea bine că eșecurile militare ale americanilor în Coreea au stârnit desorientare în rândurile stăpânilor săi. El cunoaște de asemenea și faptul că fricțiunile între Statele Unite și Anglia, precum și alte țări antrenate de americani în aventura coreeană, s'au intețit.

E cuprins de groază Mathew Ridgway în Coreea. El se teme ca stăpânii să nu facă din el un țap ispășitor pentru toate nelegiuirile pe care le săvârșește el însuși și subalternii săi asasini pe pământul coreean. Făcându-și plimbările singuratice de seară, de care scria revista TIME, „Rommelul american" tropăie cu picioruşele sale uscățive, încălțate în bocanci grei cazoni, zdrăngăne cu grenadele pe care le poartă la piept, pipăie nervos cu degetele sale uscățive uriașul pachet sanitar ce-l poartă în spinare și corpul lui uscățiv este cuprins de un tremur de teamă. In aceste clipe el își amintește cu nostalgie de papucii de pâslă, care stau sub patul din casa din Fort Mayer și de halatul de flanelă pe care soțioara sa Penny îl încălzea totdeauna la un calorifer electric. Și pentru a evita un nou acces de spaimă generalul ordonă noi provocări. „Să fie zădărnicite cu orice preț tratativele" — așa vor stăpânii lui...

Mathew Ridgway își continuă plimbările sale în Coreea, pe care subalternul său, fără să-și dea el însuși seama, le-a caracterizat foarte just, ca fiind „un spectacol îngrozitor". Umbra sinistră a asasinului poate fi văzută pe dealurile udate de sângele unor oameni nevinovați. Dar oricât de mult ar dura aceste „plimbări" pe pământ străin, ele nu-i vor aduce lui Ridgway nici gloria victoriei, nici laurii de comandant de oști. Casca de oțel nu-l va ajuta pe Ridgway să ascundă de pe frunte stigmatul infamiei — „călăul poporului coreean".

Din „Literaturnaia Gazeta"